

2020 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන අවසන් වටයේ කෙටිකතා

පිළිබඳ විමර්ශනයක්

Short stories of the National Literary Awards

Festival 2020: A review

එච්.ඩබ්ලිව්.බී. සම්පත්

Abstract

This article is a review on the short story books nominated for the final round of the National Literary Awards Festival (2020) which is the main literary award competition of Sri Lanka. This is based on primary and secondary data. Short story books which were selected for the final round and the other relevant short story books stand as the primary data. Discussions of many critics on this context stand as the secondary sources. The research problem is the investigation of the suitability of these selected books. Kankotage Premaya (Amiththa Weerasinghe), Kedapath Dahasak (Jayathilaka Kammellaweera), Dan pandurata a Reheyiya (Amali Anupama Mallawa Arachchi), Marene Drive (Anurasiri Hettige), Wishramika Pemwathiya (Erik Ilayaparachchi) Sithuwamen Nerapu Kindurek (Sumudu Niragee Senevirathne) and Sihina Kumara (Mahinda Rathnayeka) are the short story books selected for the final round. Wishramika Pemwathiya is the greatest short story collection published in 2020.

Keywords: National literary awards festival, Final round, Wishramika Pemwathiya

සාරාංශය

2020 වසරේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවයේ අවසන් වටය නියෝජනය කිරීම සඳහා තෝරා ගැනුණු කෙටිකතා පොත් පිළිබඳ ව විමර්ශනයක් සිදු කිරීම මෙම ලිපියේ අරමුණයි. ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ෂික ව පැවැත්වෙන සම්මානෝත්සව අතුරින් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවය විශේෂ වනුයේ එය රජයේ මැදිහත් වීමෙන් සිදු කෙරෙන නිල කටයුත්තක් වන බැවිනි. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවයේ අවසන් වටය සඳහා නිර්දේශිත කෙටිකතාවලින් උසස් කෙටිකතා ලක්ෂණ දක්නට ලැබේ ද? එම කෘති සම්මාන පිදීමකට කෙතරම් සුදුසු වේ ද? යන්න විමසා බැලීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මෙය ප්‍රාථමික හා දිවිනීයික මූලාශ්‍රයන් ඇසුරු කොට ගනිමින් සිදු කෙරෙන පර්යේෂණයකි. 2020 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන අවසන් වටය සඳහා නිර්දේශිත කෙටිකතා පොත් ඇතුළුව මෙම අධ්‍යයනය සඳහා යොදා ගැනෙන කෙටිකතා පොත් ද රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උත්සවයට අදාළ සමීක්ෂණ පත්‍රිකා, සමරු කලාප ආදිය ද මෙහි ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වේ. ප්‍රස්තුත පොත් හා සම්මානෝත්සව පිළිබඳ විචාරක මත ඇතුළත් පළ කිරීම් ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වේ. මෙහි දී සිදුවන්නේ ප්‍රස්තුත කෙටිකතා තුලනාත්මක ව විමසමින් ඒවායේ සාධනීය හා නිෂේධනීය ලක්ෂණ විමසා බැලීමයි. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවය ඇතුළු ව ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වෙන ජාතික මට්ටමේ සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සව ගණනාවක තීරකවරයකු වශයෙන් කටයුතු කිරීමෙන් පර්යේෂකයා ලද අත්දැකීම් ද මේ ලිපිය සඳහා පාදක කොට ගැනෙන නමුදු මෙම විමර්ශනය හුදෙක් ස්වාධීන අදහස් හුවා දක්වන්නකි. 2020 වසරේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන අවසන් වටය සඳහා කෙටිකතා පොත් හතක් නිර්දේශ වුව ද ඒවා අතුරින් බහුතරයක උසස් කෙටිකතා ලක්ෂණ විද්‍යමාන නොවන බවත් මැරීන් ඩීරයිව් (අනුරසිරි හෙට්ටිගේ), විග්‍රාමික පෙම්වතිය (ඵරක් ඉලයජ්ආරච්චි) යන පොත් දෙකෙහි කිසියම් තරමක සාර්ථකත්වයක් විද්‍යමාන වන බවත් මෙහි අවසානයේ නිගමනය කෙරෙයි.

ප්‍රමුඛ පද : 2020 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවය, අවසන් වටය සඳහා නිර්දේශිත කෙටිකතා, උසස් කෙටිකතා ලක්ෂණ, මැරීන් ඩීරයිව්, විග්‍රාමික පෙම්වතිය

1. ප්‍රවේශය

සිංහල භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන සෞඛ්‍ය සාහිත්‍යාංග සමඟ සැසඳීමේ දී අද්‍යයන සිංහල කෙටිකතාව තරමකින් වත් උසස් මට්ටමක පවත්නා බව කීම අනිශ්චයෝක්තියක් නොවේ. පාඨක ලෝකයා මතු නො ව නිර්මාණකරුවන් හා විචාරකයන් ද ඇතුළු විට සාහිත්‍ය කෘතියක උසස් පහත් බව තීරණය කරන්නා වූ නිර්ණායක වනුයේ එම කෘතියෙන් පිටපත් කියක් අලෙවි වී තිබේ ද, කී වරක් මුද්‍රණය වී තිබේ ද, සම්මාන උත්සව කියක අවසන් වටයේ නියෝජනය වී තිබේ ද, සම්මාන කියක් ලබා තිබේ ද, පිළිගත් විචාරකයන් හා උගතුන් කී දෙනෙකු විචාර පළ කර තිබේ ද වැනි කරුණු ය. ඒවා ඒ ආකාරයෙන් ම පිළිගැනීම සහේතුක නොවෙතත් කවර සීමා යටතේ වුවත් පොතක් සැලකිය යුතු පාඨක හා විචාරක පිරිසකගේ අවධානයට ලක්වීම මෙන් ම සම්මානෝත්සව සංවිධායකයන්ගේ නිර්ණායකත් සම්මාන විනිසුරුවන්ගේ රූචිකත්ව, භාවාකල්පාදියත් පදනම් කොට ගැනුණු ඇගයුම්ශීලී කාර්යයකින් වුවත් උසස් යැයි කිසියම් අගය කිරීමකට පත් වීමත් සාපේක්ෂ ව ගත් කල වැදගත් ය. වාර්ෂික ව පැවැත්වෙන පොත් ප්‍රදර්ශනයත්, සම්මානෝත්සව කිහිපයක් නොවන්නට දැනට පළ වන පොත් සංඛ්‍යාව කිහිප ගුණයකින් ම අඩු විය හැකි බව කිව යුතු නො වේ.

වාර්ෂික ව සිංහල කෙටිකතා උදෙසා සම්මාන ප්‍රදානය කෙරෙන උත්සව කිහිපයක් ම දැනට පැවැත්වේ. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන, විද්‍යාත්මක සාහිත්‍ය සම්මාන, ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මාන, රජන පුස්තක සම්මාන ආදී වශයෙන් ඒවා පෙළගැස්විය හැකි වේ. මෙවැනි සම්මානයකට නිර්දේශ වීමෙන් පොතකට පිළිගැනීමක් ලැබෙන බව ප්‍රමුඛ පෙළේ නිර්මාණකරුවන්ගේ සහ විචාරකයන්ගේ ද පිළිගැනීම ය. සම්මානයකට නිර්දේශ වීමෙන් පොතකට පිළිගැනීමක් ලැබෙන බව සමත් විකුමාරච්චි ද වරක් ප්‍රකාශ කර තිබේ.²⁵ කිසි යම් වසරක දී පැවැත්වෙන සියලු ම සම්මානෝත්සව අතරින් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය වැදගත් වනුයේ එය රජයේ මූලිකත්වයෙන් සිදු කෙරෙන ජාතික කාර්යයක් වන බැවිනි. කලින් කලට විවේචන, වෝදනා, අනපෙවීම් ආදියට මුහුණ දීමට සිදු වූ නමුදු අදටත් එය වාර්ෂික ව රටෙහි පැවැත්වෙන ප්‍රධානතම සාහිත්‍ය කෘති අගය කිරීමේ කාර්යයයි, බහුතර පිරිසකගේ අවධානය යොමු වන සම්මාන පිදීමයි. මෙම ලිපිය මඟින් විමසා බැලෙනුයේ 2020 වසරේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙලෙහි අවසන් වටය නියෝජනය කළ කෙටිකතා සංග්‍රහ පිළිබඳවයි. ඒවායේ සාධනීය-නිෂේධනීය ලක්ෂණ, නව්‍ය දෘෂ්ටි වාද, අලුත් ආකෘති හා ප්‍රවණතා පිළිබඳව ද මෙහිදී විමසා බැලේ.

රටෙහි වසංගත තත්ත්වයක්, දරුණු ස්වාභාවික උපද්‍රවයක්, ක්‍රස්ත ප්‍රහාරයක් වැනි ජාතික ව්‍යසනයක් නොවන්නට සාමාන්‍යයෙන් වසරකට කෙටිකතා පොත් පනහකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් වත් පළ වෙයි. 2019 වසරේ සියයකට ආසන්න කෙටිකතා පොත් ගණනක් පළ ව තිබීම යම් සාධනීය තත්ත්වයකි. සාමාන්‍යයෙන් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උත්සවයේ දී සම්මාන පිදීම සිදු කෙරෙන්නේ පෙර වසරේ ජනවාරි පළමු වන දා සිට දෙසැම්බර් 31 වන දා තෙක් පළ වූ කෘති

²⁵ විකුමාරච්චි, සමන්, 'සම්මානයකට නිර්දේශ වීමෙන් පොතකට පිළිගැනීමක් ලැබෙනවා', සිළුමන, 2018 සැප්තැම්බර් 01, ('ස්වරූප පුස්තක අවසන් වටයට නිර්දේශ වූවෝ මෙසේ පවසති' - පුත්තල ස අතිරේකය)

වෙනුවෙනි.²⁶ ඒ අනුව 2019 වසරේ කෘති සඳහා 2020 වසරේ දී සම්මාන පිදීම සිදු කළ යුතුව පැවතුණත් වසරකටත් වැඩි කලත් තිස්සේ රටෙහි පැවති කොවිඩ් 19 වසංගතය හේතුවෙන් එම කටයුත්ත 2021 වසර දක්වාත් දිග්ගැස්සී තිබේ.

සියයකට ආසන්න කෙටිකතා පොත් අතුරින් 2020 වසරේ දී විශිෂ්ටතම කෙටිකතා කෘතිය සඳහා පිදෙන සම්මානය සඳහා නිර්දේශ වී ඇත්තේ පොත් හතකි. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය උදෙසා පොත් සපයා ගැනීම ලේඛකයන් හා ප්‍රකාශකයන් වෙතින් පුස්තකාලය හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ ලියාපදිංචි තොරතුරු විමසීමෙනුත් සිදු කෙරේ. සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුවේ මූලිකත්වයෙන්, ඒ ඒ කාලවල රටේ පවත්නා දේශපාලන වෙනස්කම් අනුව කලා මණ්ඩලය යටතේ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලය හෝ උපදේශන මණ්ඩලයක් මගින් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උත්සවය සිදු කෙරෙන අතර මූලික වශයෙන් පොත් තේරීම එවැනි අනුමණ්ඩලයකින් ද අවසන් වටවල පොත් තේරීම එයින් පරිබාහිර පිරිසක් වෙතින් ද සිදු කෙරේ. අනුමණ්ඩල හා බාහිර සමීක්ෂක මණ්ඩල සඳහා තෝරා ගැනෙන සාමාජිකයෝ විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්, ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රවලට සම්බන්ධ වෙනත් වෘත්තිකයන්, සුප්‍රකට ලේඛකයන්, තනතුරුවලින් විශ්‍රාම ගෙන සිටින විද්වතුන් ආදීන්ගෙන් සමන්විත වෙති. අවසන් වටයේ පොත් අතුරින් සම්මානය පිරිනැමිය යුතු කෘතිය තෝරා ගැනෙන්නේ ඒ ඒ සමීක්ෂකවරුන් ලබා දෙන ලකුණු සංඛ්‍යාවේ එකතුව සැලකීමෙනි. 2020 වසරේ දී ලකුණු ලබා දීමේ දී සැලකිල්ලට ගැනුණු අංශ තුනකි.

1. අන්තර්ගතය, අපූර්වත්වය හා නිර්ව්‍යාජත්වය
2. වස්තු වින්‍යාසය, කෙටිකතා මාධ්‍යයට අදාළ ස්වලක්ෂණ පිළිබඳ අවබෝධය
3. රචනා ශෛලිය, නිරවද්‍ය හා නිර්මාණාත්මක භාෂා භාවිතය හා ස්වීයත්වය²⁷

අනුමණ්ඩලයේ හෝ උපදේශක මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ගේ කෘති සම්මාන පිරිනැමීමේ කාර්යයෙන් බැහැර කෙරෙන අතර ම අවසන් වටයේ පොත් අතුරින් සම්මාන පිරිනැමෙන කෘති තේරීම සිදු කරන්නේ ද අනුමණ්ඩලයේ හෝ උපදේශන මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් නොවන, බැහැරින් පත් කළ සමීක්ෂකවරුන් පිරිසකි. එවැනි සම්ප්‍රදායයක් අනුගමනය කෙරෙනුයේ ස්වාධීන හා සාධාරණ තීරණයක් ලබා ගැනීම උදෙසා ය.

සාහිත්‍ය නිර්මාණ සමීක්ෂණය වූ කලි ඇගයුම්ශීලී කාර්යයකි. ඒ අනුව ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ රුචිකත්ව, භාවාකල්ප, පූර්ව ප්‍රතිරූප මවා ගැනීම් ආදියෙන් සපුරා නිදහස් විය හැකි නොවේ. කෙතරම් ස්වාධීන හා සාධාරණ තීන්දුවක් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන අවස්ථාවක දී වුව ද වෙනස් තීන්දු ලැබිය හැකි වන්නේ ඒ නිසා ය.

---

²⁶ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ප්‍රදානෝත්සව සමරු කලාපය, සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව, 2014 (<https://noolaham.net/project/816/81558/81558.pdf>)

²⁷ රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ප්‍රදානය - 2020, ශ්‍රත්ථ සමීක්ෂණය - අවසන් වටය, සමීක්ෂණ පත්‍රිකාව

ඇතැම් විට සමීක්ෂකවරුන් තුළ ඒ ඒ නිර්මාණකරුවන් පිළිබඳ ව මහා ප්‍රතිරූප ගොඩනැගී ඇති බව පෙනේ. තමන්ගේ ගුරුවරුන්, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්ය-මහාචාර්යවරුන්, බොහෝ කාලයක් නිර්මාණ කාර්යයේ නිරතව සිටි ලේඛකයන්, මහා විචාරකයන්ගේ ප්‍රශංසා ලද ලේඛකයන්, පෙර වසරවල සම්මාන ලැබුවන් විසින් රචනා කරන ලද පොත-පත පිළිබඳ ව ඇතැම් සමීක්ෂකවරුන්ට විශේෂ ගෞරවයක් ඇත. කිසියම් ලේඛකයකුගේ කෘතියක් ඒ වන විට පවත්වා ඇති වෙනත් සාහිත්‍ය උත්සවවල දී ද අදාළ ඉසව්වෙන් ම සම්මානය ලබා ඇත් නම් එය ද එම කෘතියට විශේෂ පිළිගැනීමක් ඇති විමට හේතු කාරණා විය හැකි ය. එසේ ම සම්මාන විනිශ්චය සඳහා සම්බන්ධ කොට ගැනෙන්නා වූ ඇතැම් අය නාමමාත්‍රික ව ඒ ඒ ක්ෂේත්‍ර නියෝජනය කරන විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රජාව හෝ පැරණි සාහිත්‍යකරුවන් වුව ද ඔවුන් මේ වන විට සක්‍රීය ව ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රවල ජීවත් නොවීම ද සාධාරණ විනිශ්චයක් ලබාගැනීමට බාධාකාරී වන අවස්ථා ඇත.

ඒ ඒ සමීක්ෂකවරුන්ගේ ලකුණු අතර පරතර පැවතීම ද ඇතැම් විට සාධාරණ තීන්දුවක් ලබා ගැනීමට බාධා සිදු කරන අවස්ථා ඇත. නිදර්ශනයක් වශයෙන් සමීක්ෂකවරුන්ගෙන් බහුතර පිරිසක් අවසන් වටයේ පොත් කිහිපය සඳහා ලබා දෙන අඩුම සහ වැඩිම ලකුණු ප්‍රමාණය 60-70 වැනි මධ්‍යස්ත අගයක් ගත්ත ද කිහිප දෙනෙකුගේ ලකුණු ප්‍රමාණ 20-100 වැනි අගයක් ගනී නම් එය සාධාරණ තීන්දුවක් ඇති විමට බාධාවකි. එවැනි තත්ත්ව නිසා ම දුර්වල කෘතිවලට සම්මාන පිරිනැමුණු අවස්ථා පෙර වසරවල දක්නට ලැබේ. එවැනි දුර්වලතා මඟහැරීම සඳහා සමීක්ෂකවරුන් කැඳවා අවසන් සාකච්ඡාවටයක් ද සිදු කෙරෙන නමුත් ඒවායෙන් ද නොවිසඳුණු තත්ත්ව පැවැති අවස්ථා තිබේ.

2. මූලාශ්‍රය

2020 වසරේ දී රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උත්සවයේ අවසන් වටය නියෝජනය කළ කෙටිකතා සංග්‍රහ සහ පහත පරිද්දෙනි. ඒවා ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ අකාරාදී පිළිවෙළිනි.

1. කන්කොටාගේ ප්‍රේමය සහ තවත් කතා - අමිත්ත විරසිංහ²⁸
2. කැඩපත් දහයක් - ජයතිලක කම්මැල්ලවීර²⁹
3. දං පඳුරට ආ රැහැයියා - අමාලි අනුපමා මල්ලවආරච්චි³⁰
4. මැරීන් ඩරයිව් - අනුරසිරි හෙට්ටිගේ³¹
5. විශ්‍රාමික පෙම්වතිය - එරික් ඉලයප්පාරච්චි³²
6. සිතුවමෙන් නෙරපූ කිඳුරෙක් - සුමුදු නිරාගී සෙනෙවිරත්න³³

---

²⁸ විරසිංහ, අමිත්ත, 'කන්කොටාගේ ප්‍රේමය සහ තවත් කතා', Ni-Cey International (pvt) Ltd' රාජගිරිය, 2019

²⁹ කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක, 'කැඩපත් දහයක්', විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, කොළඹ, 2019

³⁰ මල්ලවආරච්චි, අමාලි අනුපමා, 'දං පඳුරට ආ රැහැයියා', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2019

³¹ හෙට්ටිගේ, අනුරසිරි, 'මැරීන් ඩරයිව්', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2019

³² ඉලයප්පාරච්චි, එරික්, 'විශ්‍රාමික පෙම්වතිය', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2019

³³ සෙනෙවිරත්න, සුමුදු නිරාගී, 'සිතුවමෙන් නෙරපූ කිඳුරෙක්', නිදර්ශන ප්‍රකාශකයෝ, දෙහිවල, 2019

7. සිහින කුමරා - මහින්ද රත්නායක³⁴

මේ ලේඛකයන් අතුරින් කිහිප දෙනෙක් ම පෙර වසරවල දී ද කෙටිකතා අංශයෙන් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය හිමි කර ගත් අය වෙති. ජයතිලක කම්මැල්ලවීර 1985, 1992, 1994, 2003 යන වසරවල (පිළිවෙළින් කළුසපත්තු, මාංචු, අන්තිම කැමැත්ත, 5 වැනි ජවනිකාව යන කෙටිකතා සංග්‍රහ උදෙසා) ද අනුරසිරි හෙට්ටිගේ 2012, 2016 (සිංහබාහු එනකං, දිමියා) යන වසරවල ද, සුමුදු නිරාගී සෙනෙවිරත්න 2017 (ගිහින් එන්න කානිවල්) වසරේ ද රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය ලබා ඇත.

2019 වසර වෙනුවෙන් පවත්වා ඇති වෙනත් සම්මාන උත්සවවල දී සම්මාන දිනා ඇති කෙටිකතා සංග්‍රහයන් වන්නේ එරික් ඉලයප්ආරච්චිගේ 'විශ්‍රාමික පෙම්වතිය' හා අනුරසිරි හෙට්ටිගේගේ 'මැරීන් ඩිරයිච්' යන කෘති දෙකයි. විශ්‍රාමික පෙම්වතිය විද්‍යෝදය සම්මානය සහ විශිෂ්ටතම කෙටිකතා සංග්‍රහය වෙනුවෙන් පිරිනැමෙන ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මානය දිනා ඇත. මැරීන් ඩිරයිච් කෘතිය රජන පුස්තක සම්මානය දිනා ඇත. ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් මැරීන් ඩිරයිච් ස්වේච්ඡාවෙන් ඉවත් කොට ගෙන ඇත්තේ එහි ලේඛකයා එම සම්මානෝත්සවයේ කටයුතුවලට සම්බන්ධ ව කටයුතු කර ඇති නිසාවෙනි. එය සාමාන්‍යයෙන් සම්මානෝත්සවවලවල දී අනුගමනය කෙරෙන සම්ප්‍රදායයි.

3. විමර්ශනය

2020 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවයේ අවසන් වටයේ කෙටිකතා සඳහා තේරී ඇති කන්කොටාගේ ප්‍රේමය සහ තවත් කතා නම් කෘතිය එවැනි නිර්දේශයකට තරම් වැදගත්කමක් ප්‍රකට නොකරන්නා වූ කෙටිකතා එකතුවකි. එහි ලේඛක අමිත්ත විරසිංහ නළුවකු වශයෙන් ප්‍රකට ව සිටින්නකු වුව ද කෙටිකතා ක්ෂේත්‍රය තුළ එතරම් ප්‍රතිභාවක් පළ කර ඇති බවක් නොපෙනේ. පොතෙහි පළමු වන වැකියේ සිට ම³⁵ භාෂා දෝෂ සුලභ ව විද්‍යමාන වේ. භාවානිශය අවස්ථා (තැඹිලි ගස කපා ඉවත් කර දමන ලදී) මෙන් ම ප්‍රචාරකවාදී ලක්ෂණ ද එහි ඇතුළත් කෙටිකතාවල බහුල ව පෙනේ. අර්ජුන්³⁶ වැනි ඇතැම් කතාවල කාල පරස්පරතා පවතී. කතුචරයා සෑම කතාවකින් ම පාහේ මානව දයාව පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කොට තිබීම සාධනීය ලක්ෂණයකි. නූතන තාක්ෂණික ලෝකයේ අත්දැකීම් ප්‍රකාශ කළ හැකි නව්‍ය ආකෘති භාවිත කිරීම පිළිබඳ ව ද කතාකරුවා (Feeling Awesome with) නිරිතදිග මෝසම් වැනි කතාවල දී) අත්හදා බැලීම් සිදු කර ඇත. කතාව ආරම්භයේ දී කිසියම් පූර්ව කථනයක් යොදා ගෙන තිබීම ද කතුචරයාගේ ආකෘතියෙහි අංගයක් වුව ද එයින් කතා රසයට හානි සිදු වූ බවක් නිරීක්ෂණය කළ හැකි වේ. කෙටිකතාවට දෘශ්‍ය ගෝචර අගයක් එක් කිරීමට උත්සුක වීම ද කතාකරුවාගේ වැදගත් අදහසකි. එසේ වුව ද සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල මෙහි ඇතුළත් කතාවලින් බහුතරයක් මතුපිටින් කියන කතා ය, ඒවායෙන් මානව ජීවිතයේ හෝ සමාජයේ ඇතුළාන්තය විවරණය වන්නේ සීමා සහිත වශයෙනි.

³⁴ රත්නායක, මහින්ද, 'සිහින කුමරා', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2019
³⁵ 'කන්කොටාගේ ප්‍රේමය සහ තවත් කතා', පි. 07
³⁶ එම, පි. 94

ජයතිලක කම්මැල්ලවීර සම්මාන දිනු, සුප්‍රකට කෙටිකතාකරුවකු වුව ද ඔහුගේ මෑත කාලීන කෙටිකතා සංග්‍රහවල මුල් යුගයේ කෙටිකතාවල වැනි සාර්ථකත්වයක් දක්නට ලැබෙන්නේ නැත. එම කෘතිවල ඇති කෙටිකතාවලින් එකක් දෙකක් යම් සාර්ථකත්වයක් ප්‍රකට කරන නමුදු පොදුවේ කෙටිකතා පොතෙහි යම් නව්‍යත්වයක්, අපූර්වත්වයක් දක්නට ලැබෙන්නේ නැත. කැඩපත් දහයක් කෙටිකතා පොතෙහි එන කතා දහය පිළිබඳ ව ද ඊට වැඩි විචාරයක් කිරීමට නැත.

මහින්ද රත්නායක ලියූ සිහින කුමරා නම් කෙටිකතා එකතුව ද විශේෂ වැදගත්කමක් නොපෙන්වන කෘතියකි. නව්‍යවාදී ලක්ෂණ ආයාසයෙන් එක් කර ගැනීමේ ශිල්ප හරඹයක් විනා ඒවායෙන් අව්‍යාජ කතා රසයක් වහනය වන්නේ නැත. ශක්‍රයා නම් කෙටිකතාවේ දී කතාවේ ආරම්භක පිටු පහ ම කපා හළ බවක් පෙන්නීමට හරහට ඉරි ගසා ඇත. කතුවරයා ඉන් අරමුණු කොට ගෙන ඇත්තේ අද කාලයේ එදවස මෙන් ශක්‍රයා අසරණයන් උදෙසා පිහිටට නොපැමිණෙන බව කියා පෑම ය. මේවා ඉතා ප්‍රාථමික වූත් භාසෝත්පාදක වූත් කතා උපක්‍රම ය. එවැනි ලක්ෂණ යොදා ගැනීම නිසා කතුවරයා තෝරා ගෙන ඇති ඇතැම් දුර්ලභ අන්දම්වලට ද හානි සිදු ව තිබේ. ‘මමත් පිරිමි බවත් ලදීම්’ නම් කතාවේ ලිංග විපර්යාසය ද ව්‍යාජ භාෂා උපක්‍රමයකි. කතුවරයා යොදා ගෙන ඇති, ‘ඔහු ගත්තාය’³⁷, ‘ඇය සිටියේ ය’³⁸ වැනි ව්‍යවහාරවලින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල සපුරා ගැනීමට හැකි වී ඇති බවක් නොපෙනේ. එහෙත් තමා අනුගමනය කරන සියල්ලක් ම නිවැරදි යැයි කතුවරයා විශ්වාස කරන බවක් පෙනේ. ඔහු තම භාෂා භාවිතය පිළිබඳ ව කියා ඇත්තේ මෙබන්දකි,

“පුරුදු පරිදි මගේ මෙම නිර්මාණ එකතුවේ ද සිටිනවුන් කතා කරනුයේ, සිතනුයේ මහප්‍රාණ, මූර්ධජ අක්ෂරවලින් නොවේ. ඔවුන් උසුරුවනුයේ ස්වාභාවික ශබ්දය. ඔවුන්ගේ දෙබස්හි සිද්ධ වන ‘ලේඛනයේ පිළිගත් අක්ෂර වින්‍යාසය උල්ලංඝනය’ ඒ නිසා සිද්ධ වන්නක් මිස නොදන, වැරදීමෙන් යෙදුවක් නොවේ.”³⁹

පොතෙහි කංචුක වැකිය (පසු වදන) තමා ම නම, තනතුර ආදිය ද සහිත ව ලියා දක්වන ලේඛකයා එහි දී කියා ඇත්තේ කෙටිකතාව හරිහැටි කියවා ගැනීමට සිංහල පාඨකයා මෙන් ම විචාරකයා ද අසමත් ව ඇති බවයි. ඔවුන්ගේ කියැවීම ඉතාමත් ම දුෂ්පත් බවයි.

“විශේෂයෙන් ම නිර්මාණයකට තීරණ දිය හැකි සුදුස්සෝ පසෙක තබා නුසුදුස්සෝ ම එම කාර්යයේ යෙදීම හා යෙදවීම නිසා සිංහල විචාරය මෙන් ම එහෙයින් ම සාහිත්‍යය ද ඇත්තේ සුවිශාල බේදවාචකයක ය. මගේ මේ නිර්මාණ කියැවීම හා ඇගයීම එවැන්නන් අතට පත් නොවී ඊට නිස්සෝ (සුදුස්සෝ) අතට පත් වේවා! යි යනු මාගේ ප්‍රාර්ථනයයි.”⁴⁰

³⁷ ‘සිහින කුමරා’, පි. 78
³⁸ එම, පි. 79
³⁹ එම, පි. 06
⁴⁰ එම, පිටකවරය

මෙහි අවසන් වැකියේ දක්වා ඇති පරිදි නිස්සෝ, සුදුස්සෝ, නුසුදුස්සෝ වැනි පද අනුක්‍රමික රූපයේ යෙදිය හැකි නොවේ. 'කොළ රංචුව වටේ කැරකෙයි'⁴¹ වැනි තවත් ව්‍යාකරණ චරුදී ද 'ධෛර්යමත් ව'⁴² වැනි පදසාධන දෝෂ ද පොතෙහි දක්නට ලැබේ. ඒවා පූර්වයේ දැක්වූ භාෂා ප්‍රතිපත්තියට අනුව සාධාරණීකරණය කළ නොහේ. 'කටිකාවාර්යවරයා' පරයා 'අසික්කිතයා' මතු වන ආකාරය⁴³ ද ඇතැම් විට දක්නට ලැබේ.

කෙසේ නමුදු කතාකරුවා ම කංචුක වැකිය මගින් කියා ගන්නා පරිදි මෙම කෙටිකතාවලට ඇගයීමක් නොලැබේ නම් එය කතාවල වරදක් නො ව, පාඨකයන්ගේ හා විචාරකයන්ගේ දෝෂයකි. කතාකරුවා ම තම නිර්මාණ පිළිබඳ ව එබඳු අධිකත්සේරුවක් ඇති කර ගත්ත ද මෙම කෙටිකතාවල සාහිත්‍ය සම්මානෝත්සවයක් සඳහා අවසන් වටය නියෝජනය කිරීමට තරමේ වත් වැදගත්කමක් ඇති බවක් නම් නොපෙනේ. සාමාන්‍ය කතා රසය ඉක්මවන්නා වූ කෙටිකතා අගයක් මේවායෙහි විද්‍යමාන නොවන තරම් ය.

අමාලි අනුපමා මල්ලවආරච්චි මේ වන තුරු කෙටිකතා ක්ෂේත්‍රය තුළ ප්‍රකට ව සිටි ලේඛිකාවක නොවූව ද ඇගේ 'දං පඳුරට ආ රහායියා' යම් සාර්ථකත්වයක් ප්‍රකට කරන කෘතියකි. එය ගොඩගේ ප්‍රකාශකයන් වාර්ෂික ව පවත්වන අත්පිටපත් තරගයෙහි ජයග්‍රාහී කෘතියයි. තව දුරටත් දියුණු කළ හැකි, දියුණු කළ යුතු නිර්මාණාත්මක ප්‍රතිභාවක් කෙටිකතාකාරිය සතු වන බවට එම කෙටිකතා සාක්ෂ්‍ය සපයයි. බහු ආබ්‍යාන ශිල්ප ධර්මය, එනම් ආබ්‍යාන කිහිපයක එකතුවක් වශයෙන් කෙටිකතා ප්‍රබන්ධය කිරීම එහි එන කතා කිහිපයක ම දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. දුර්ලභ වූත්, අනුස්මරණීය වූත් අත්දැකීම් එම කෙටිකතාවලට විෂය කොට ගෙන තිබේ. ඇගේ 'ස්මරණ', 'මෘත' වැනි කෙටිකතා ප්‍රේමය පිළිබඳ වෙනස් විදිහක කියැවීම් ය. 'අරුන්දතී', 'ලොකු අක්කා සහ පඹයා' වැනි කෙටිකතාවලින් ප්‍රකට වන සංකේතීය අර්ථ ප්‍රකාශනය රසිකයා තුළ නවමු රසයක් ඇති කරයි. තැන් තැන්වල විද්‍යමාන වන ආධුනික ලක්ෂණ නොවන්නට දං පඳුරට ආ රහායියා අවසන් වටය නියෝජනය කරන කෙටිකතා අතරට එක්වීම සාධාරණීකරණය කිරීමට බාධාවක් නැත.

අවසන් වටය නියෝජනය කරන කෙටිකතා අතරට එක් ව ඇති සුමුදු නිරාභී සෙනෙවිරත්නගේ සිතුවමෙන් තෙරපු කිඳුරෙක් කෘතිය ද එතරම් විශේෂත්වයක් ප්‍රකට නොකරන්නකි. එහි ඇතුළත් කතා අභිසංක කෙටිකතා ය. ඒවායේ ලිඛිත භාෂා ප්‍රයෝග හරියාකාරව ම අනුගමනය කොට ඇත. සමාජ සංස්කෘතියට හානිකර දේවල් හෝ සමාජය තුළ කැළඹීමක් ඇති කරන දේවල් හෝ කිසිවක් එම කතාවන්හි විද්‍යමාන නොවේ. එහෙත් ඒවා හුදු කියැවීමකට පමණක් සීමා කළ හැකි කතා ය. විශේෂ අගයක් ඒවායෙහි විද්‍යමාන වන්නේ නැත. ඇගේ 'ගිහින් එන්න කානිවල්' කෘතිය සම්මානයට පාත්‍ර වූව ද එම කතාවන්හි පවා විශේෂ වැදගත්කමක් දක්නට ලැබෙන්නේ නැත.

⁴¹ එම, පි. 91
⁴² එම, පි. 40
⁴³ එම, පි. 87

4. නිගමනය

අනුරසිරි හෙට්ටිගේගේ මැරීන් ඩිරයිව් හා එරික් ඉලයස්ආරච්චිගේ විශ්‍රාමික පෙම්වතිය 2019 වසරේ පළ වූ කෙටිකතා සංග්‍රහ අතරින් යම් උසස් මට්ටමක් ප්‍රකට කරන බව කිව හැකි ය. එම පොත් දෙක හැරුණු කල 2020 රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන අවසන් වටය සඳහා තේරී ඇති බොහෝ පොත්වල සැලකිය යුතු තරමේ විශේෂත්වයක් නොපෙනේ. අවසන් වටයට නොතේරුණු ‘ගැහැනු පිරිමි මල් පලතුරු’⁴⁴ (ඉසුරු වාමර සෝමවීර), ‘අපරාදේ ඒ නොවැම්බර්’⁴⁵ (කපිල එම්. ගමගේ) වැනි ඇතැම් කෙටිකතා පොත්වල විද්‍යමාන වන තරමේ සාර්ථකත්වයක් වත් එකී නිර්දේශට පොත්වල පවතින බවක් නොපෙනේ.

මැරීන් ඩිරයිව් කෘතියේ එන නිර්මාණ කෙටිකතා රසයෙන් යුතු වෙයි. වෙකෝප් වැනි උසස් කෙටිකතාකරුවන්ගේ නිර්මාණවල විද්‍යමාන වන එකී කෙටිකතා රසය පාඨකයා විසින් ම විද්‍ ගත යුතු වන්නක් වනා වෙනත් ලෙසකින් පැහැදිලි කළ හැක්කක් නොවේ. ජීවිතයට සමීප ව, තාත්වලාගේ කතාව, කහපාට මිනිස්සු, මැරීන් ඩිරයිව්, බැස පලයන් ස්වර්ණමාලි, ඉම්රාන්ගේ හවාන්තර වාරිකාව යන කෙටිකතා හය එම කෘතියට ඇතුළත් වේ. ඒවා අතරින් ජීවිතයට සමීප ව, කහපාට මිනිස්සු, මැරීන් ඩිරයිව්, ඉම්රාන්ගේ හවාන්තර වාරිකාව යන කතා හතර විශේෂ වශයෙන් සාර්ථක ය. කතුවරයා හුදෙක් කතාවක් කියාගෙන යන්නේ නැතිව පාඨකයාගේ සිතුවිලි කලමිඛනය කර ඔහු නිහඩ වීම ඒවායේ විද්‍යමාන වන විශේෂත්වයකි. කතාව කියවා අවසන් වූ විට පාඨකයාට සිතෙන්නේ කොහේ දෝ අමුතු ලෝකයක අතරමං වූ වැනි හැඟීමකි. පාඨකයා සතුව ඇති කතාව රසවිඳීමේ නිදහස උදුරා නොගැනීම හා ඔහුගේ රසඥතාව පරිදි කතාව විඳීමට අවස්ථාව ඉතිරි කොට තැබීම වැනි උසස් කෙටිකතා ලක්ෂණ ජීවිතයට සමීප ව, මැරීන් ඩිරයිව්, කහපාට මිනිස්සු වැනි කෙටිකතාවල විශේෂ වශයෙන් විද්‍යමාන වෙයි.

කතාකරුවා ම පවසන පරිදි මේ කතාවල දී වැදගත් වන්නේ එහි යටිපෙළ සමග බැඳුණු කතාවයි. කතාවල ගැටුම පවතින්නේ කියන කතාවට මතුපිටිනි. ඇත්ත ම කතාව පටන් ගන්නේ කතුවරයා නතර කරන තැනිනි.

“කතාන්දර කියන්නෙ ඇත්ත ම නෙවෙයි.... ඇත්ත තියෙන්නෙ කතාන්දරයට එළියෙන්.... මිනිස්සු තමයි ඇත්ත....”

“මිනිස්සු තමයි ලෝකය.... මිනිස්සු තමයි ආගම... මිනිස්සු තමයි හැම දේම....” (ඉම්රාන්ගේ හවාන්තර වාරිකාව)⁴⁶

කහපාට මිනිස්සු කතාවෙන් සාකච්ඡා වන්නේ අතීතයේ සිට අද තෙක් විවිධ ස්වරූප අනුව ආගමට සම්බන්ධ ව මිථ්‍යාව මුල්බැසගෙන ඇති ආකාරයයි, ආගමික ලේබල්වලට, ශුද්ධත්වයේ සඵලට, කහපාටට මුවා වී යම් යම් පුද්ගලයන් තම තමන්ගේ පැවැත්ම උදෙසා ඇති කරගෙන තිබෙන තත්ත්වය පිළිබඳව යි.

⁴⁴ සෝමවීර, ඉසුරු වාමර, ‘ගැහැනු පිරිමි මල් පලතුරු’, Grantha (Pvt) Ltd" කොළඹ, 2019
⁴⁵ ගමගේ, කපිල එම්., ‘අපරාදේ ඒ නොවැම්බර්’, ෆාස්ට් පබ්ලිෂින් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්, කොළඹ 2019
⁴⁶ ‘මැරීන් ඩිරයිව්’, පි. 99, 106

එය කෙතරම් බේදවෘතකයක් වී ද යත් මනුෂ්‍යයාගේ ලිංගිකත්වය පවා තීරණය වන්නේ එම ආගමික අධිකාරයන්ට අවශ්‍ය විදිහටයි. කතාවේ කේන්ද්‍රීය චරිතය වන යසනාත් වෛද්‍යවරයකු වුවත් අවසන් වශයෙන් ඔහුට පවා ඉතිරිව ඇත්තේ මෙකී තිරගීත සත්තාව බාර ගැනීම පමණයි. මෙහි “කහපාට” යන්නෙන් මතු වෙන්නේ සංකේතීය අර්ථයකි. මෙම කතාව සම්බන්ධයෙන් විවේචනයක් ඇති වන්නේ නම් එසේ විය හැකි වන්නේ සාම්ප්‍රදායික සමාජය විසින් කාලාන්තරයක් තිස්සේ පිළිගන්නා ලද, පවත්වාගෙන එව ලද, පෝෂණය කරන ලද ඇගයුම් හා පිළිගැනුම් කතාකරුවාගේ උපහාසාත්මක විවේචනයට ලක් වීම ය.

බහුජාතික හා බහු ආගමික සමාජය පිළිබඳ පාඨකයාට විවිධාකාරයෙන් කල්පනා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දී ඇති කතා දෙකක් වශයෙන් ‘තාත්කලාගේ කතාව’ හා ‘ඉම්රාන්ගේ හචාන්තර චාරිකාව’ හැඳින්වීමට පිළිවන. එකම අවකාශයකදී හමුවන ලවුඩ්ස්පීකර් හඬ කතාකරුවාගේ ශ්‍රැතේන්ද්‍රියට අසුව ඇත්තේ මෙසේ ය,

“ලේලා.... හ්... අල්ලා...හ්... හුවක්බර්.. අල්ලා..හ් -
අප්ප කිව්වෝව සල්ලහුකවුන්ති -
අල්ලා යේකේව පාති අල්ලා...හ්... හුවක් අනවසේසා”⁴⁷

එහෙත් මේ සමාජය තුළ හැදුණු වැඩුණු අභියෝග ඉම්රාන්ට කතාව පුරාවට ම පීඩා විදීමට සිදුව ඇත්තේ ඔහු නොකළ වරදකට ය. මනුෂ්‍යත්වය ගැන අලුත් විදිහකට කල්පනා කිරීමට කතාකරුවා පාඨකයන් වන අපට ආරාධනා කරයි.

එරික් ඉලයස්ආරව්විගේ විශ්‍රාමික පෙම්වතිය කෘතියෙහි දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වයක් වනුයේ පැරණි අත්දැකීමක් වුව ද ප්‍රබල ප්‍රකාශනයක් සහිත ව, අනුස්මරණීය අත්දැකීම් ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට කතාකරු සමත් ව තිබීමයි. එහි කෙටිකතා 15ක් ඇත. ඒවා අතරින් මුල් කතා කිහිපය (හික්සු වාට්ටුව, ඇමේසන් ගින්න, යකඩ බාල්දිය ආදිය) වඩාත් සාර්ථක ව ඇති බව පෙනේ. සමකාලීන සමාජ අත්දැකීම් කලාත්මක ලෙස, සංයමයෙන් හා මානව දයාවෙන් යුතු ව විවරණය කිරීමට කතාකරු සාමර්ථයක් ප්‍රකට කරයි. ඇතැම් කතාවක ආකෘතිය හා අන්තර්ගතය යම් සංකීර්ණ භාවයකින් යුක්ත වන බවක් පෙනේ. ඒවා වටහා ගැනීමට, රසවිඳීමට හැකි වනුයේ යම් කියැවීමක් හා හැදෑරීමක් ඇති උගත් පාඨක පිරිසකට පමණක් බව සිතේ. කෙටිකතාව සාමාන්‍ය පාඨකයාගෙන් දුරස් වීම සුදුසු නොවෙතත් පාඨකයා වඩාත් උසස් බුද්ධිමය තලයකට, බුද්ධිමය සංවාදයකට කැඳවීමට කතාකරුවා උත්සුක ව තිබීම අතින් ගත් කල නම් මෙම කෙටිකතා අගය කළ යුතු වේ.

“නාට්‍ය අනුවර්තනය” පර්යේෂණාත්මක ව ප්‍රබන්ධය කරන ලද එබඳු කෙටිකතාවකි. ඒවා සාමාන්‍ය පාඨකයාගෙන් දුරස් වූ නිර්මාණ බව සිතේ. පශ්චාත් යුද සමයේ ශ්‍රී ලාංකේය සමාජ, දේශපාලනික තතු හුවා දක්වන්නා වූ ‘ඇමේසන් ගින්න’ මෙන් ම දෙමළ සම්භවයක් ඇති මෙහෙකාර ස්ත්‍රීයක විෂය

⁴⁷ එම, පි. 93

කරගත් 'යකඩ බාල්දිය' ද සුළු ජාතීන්ගේ ගැටලු දෙස මානව දයාවෙන් බැලීමට පාඨකයාට කරන ආමන්ත්‍රණ වශයෙන් සැලකීම වැරදි නොවේ. සිලීඳුගේ දියණිය ද මෙහි එන සාර්ථක කෙටිකතාවකි. හික්සු වාට්ටුව කෙටිකතාවෙන් සාකච්ඡා කෙරෙන්නේ පාසේකු ප්‍රහාර සිද්ධිය හා ඉනික්බිති ව හට ගත් මුස්ලිම් විරෝධය පිළිබඳවයි. එහි කේන්ද්‍රීය වර්තය වන හික්සුවගේ වර්තය කතාකරු ඉතා සියුම් ලෙස හසුරුවා ඇති බව පෙනේ. අහිනිකමන කෙටිකතාවෙන් සාකච්ඡා වන්නේ සමාජයේත් සමාජ රටාවෙන් වෙනස් වීම පුද්ගල අධ්‍යාත්මයට දෙනන ආකාරයයි. කතාකරුවාගේ ජීවිතානුභූතීන් සමඟ බද්ධ ව ඇති මීගමුව පසුබිම් කොට ගැනුණු එම කෙටිකතාව, භාව නිරූපණයෙහි ලා ඵරික් දක්වන කොශලයය විශේෂ වශයෙන් ප්‍රකට කරන්නකි.

"ඉස්සර මීගමුව ප්‍රමාද වී අදුර ගලන දුම්කොළ වටුමක්, බයිස්කෝප් වටුමක්, කැවුම් ලෑතර වටුමකි. එහි සිටි කිසිවකුට දුම්කොළ ගන්ධය මඟ හැර සිටින්නට නොහැකි විය. දුම්කොළ තෝරන පොල් අතු මන්දිර අතිවිශාල ඒවා වූ අතර කිසියම් නිහතමානිකමකින් යුතුව පාරට බැවුම් වන ලොකු වහලින් යුතු විය. කැවුම් හා ලෑතර තිබුණේ එළවළු මාකැට්ටුවේ විවෘත දොරකඩය. විත්ත ඇඳ ගත් ගැහැනු වට්ටි, හට්ටි හා බෝතලවල දමා ගෙන විකුණුහ.

හිටිහැටියේ සියල්ල වෙනස් විය. බිඩි බිම හා දුම්කොළ කෑම නතර විය. අංගුලිමාල පෙන්වා විවෘත කර තිබුණු රාජ් හෝල් ගිනි තබන ලද අතර රීගල්, නඩරාජා හා මීපුර තියටර් එකපස එක වැසී ගියේය. රුක්මනී හදිසි රිය අනතුරකින් මිය ගියාය. මඤ්ඤොක්කා හේනේ සිදු කරන ලද භූමදානය වෙනුවෙන් අතිවිශාල ජනකායක් එක් රොක් වූණු අතර මහනගර සභාවට පැමිණි මොහිදින් බෙග් බුද්ධං සරණං ගීය ගායනා කරන්නා සේ හඬ නඟා ඇඬුවේය. ඉන් පසු මීගමුව වටුම වෙනුවෙන් අඩන්නට කඳුළු නැති විය."⁴⁸

මෙහි ඇතුළත් අවාර්ෂ්ගේ යතුරුපැදිය අපූර්ව වර්තයක් හා එම වර්තය හා බැඳුණු මනෝභාව සියුම් ලෙස විවරණය කරන්නකි. කතාව පාඨකයා තුළ ජීවමාන වන්නේ කෙටිකතාකරුවා එහි පසුබිම නිරූපණය කර ඇති විලාසය අනුව ය. කැස්බෑව-වාද්දුව මාර්ගයෙන් දොඩම්ගොඩට පැමිණ අධිවේගී මාර්ගය ඔස්සේ ගාලු කොටුවට යන මිතුරන් තිදෙනෙකුගේ අත්දැකීම් ඇසුරු කොටගත් 'මැටි කෝප්පය, ගල් ඔරලෝසුව හා කපුරු බෝල' අසාමාන්‍ය කතා තුනකි. ඒවායෙන් පාඨකයා රැගෙන යනුයේ කාල්පනික වූ අද්භූත ලොවක් වෙත ය. මහදහවල්ේ තම වයස්ගත අඹුව සමඟ රනී සම්භෝගයේ යෙදෙන කට්ටිියෙකු ද යාපනය කෝවිලක කුල ගර්වයෙන් ඉල්පි ගිය ජනයා අතරේ කටයුතු කරමින් දීර්ඝ කාලයක් ක්‍රියා විරහිතව තිබූ පැරණි ගල් ඔරලෝසුවක් සෑදීමට පැමිණි ස්විස් ජාතිකයෙකු ද එම අතුරු කතාවල දී පාඨකයාට හඳුනා ගන්නට ලැබේ. 'කමලනාන් නම් වහලා' ඉකුත් සියවස මධ්‍ය භාගයේ දී රා පෙර්ම සඳහා ඉන්දියාවේ සිට පැමිණි තරුණයෙකු අලලා ලියැවුණු කෙටිකතාවකි. 'වහලා' යන සංකල්පය පිළිබඳ ගැඹුරු අර්ථ නිරූපණයක් එහි යටිපෙළින් ගම්‍යමාන වෙයි. කුණුකාරයේ වැනි කතාවල එතරම් සාර්ථකත්වයක් නොපෙනෙත් ඒවායෙහි දී සමාජයේ පහත් තත්ත්වයක් නියෝජනය කරන පීඩිත පාන්තිකයන්ගේ ජීවිත පාඨකයා වෙත සමීප කිරීමට දරා ඇති උත්සාහය අගය කළ හැකි ය.

⁴⁸ 'විශ්‍රාමික පෙම්වතිය', පි. 50

අනුරසිරිගේ කෘතියෙහි මෙන් ම එරික්ගේ කෘතියෙහි ද විද්‍යමාන වන විශේෂත්වය නම් වචනයෙන් කියන කතාවට වඩා හැඟවෙන්නට සලස්වන කතාව වඩාත් ප්‍රබල වීමයි. විග්‍රාමික පෙම්වතිය කෘතියට කෙටිකතා 15ක් තරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් වන බැවින් ද ඒවායෙන් බහුතරයක් ම සාර්ථක වී ඇති බැවින් ද වසරේ සියලුම කෙටිකතා සංග්‍රහ අතුරින් එම කෘතිය විශිෂ්ටතම කෙටිකතා පොතක් වශයෙන් සම්මානෝත්සව කිහිපයක දී ම ඇගයුමට පාත්‍ර වී තිබීම අසාධාරණ යැයි නොකිව හැකි ය.⁴⁹

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

ඉලයප්පාරච්චි, එරික් (2019) 'විග්‍රාමික පෙම්වතිය', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.

කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක (2009) 'අන්තිම කැමැත්ත', විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, කොළඹ.

කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක (1985) 'කළු සපත්තු', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.

කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක (2019) 'කැඩපත් දහයක්', විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, කොළඹ.

කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක (2011) 'මාංචු', විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, කොළඹ.

කම්මැල්ලවීර, ජයතිලක (2009) 'ලේ', විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, කොළඹ.

ගමගේ, කපිල එම්. (2019) 'අපරාදේ ඒ නොවැම්බර්', ෆාසට් පබ්ලිෂින් (ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ්, කොළඹ.

මල්ලවආරච්චි, අමාලි අනුපමා (2019) 'දං පඳුරට ආ රැහැයියා', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.

රත්නායක, මහින්ද (2019) 'සිහින කුමරා', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.

වීරසිංහ, අමිත්ත (2019) 'කන්කොටාගේ ප්‍රේමය සහ තවත් කතා', Ni-Cey International (pvt) Ltd, රාජගිරිය.

සෙනෙවිරත්න, සුමුදු නිරාශී, (2017) 'ගිහින් එන්න කානිවල්', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ

සෙනෙවිරත්න, සුමුදු නිරාශී, (2019) 'සිතුවමෙන් තෙරපූ කිඳුරෙක්', විදර්ශන ප්‍රකාශකයෝ, දෙහිවල.

සෝමවීර, ඉසුරු වාමර (2019) 'ගැහැනු පිරිමි මල් පලතුරු', Grantha (Pvt) Ltd" කොළඹ.

හෙට්ටිගේ, අනුරසිරි (2019) 'මැරින් ඩිරයිච්', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ.

(2015) 'දිමියා', ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2015

වික්‍රමාරච්චි, සමන්, (2018 සැප්තැම්බර් 01), 'සම්මානයකට නිර්දේශ වීමෙන් පොතකට පිළිගැනීමක් ලැබෙනවා', ('ස්වර්ණ පුස්තක අවසන් වටයට නිර්දේශ වූවෝ මෙසේ පවසති'), පුත්තලස අතිරේකය.

රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ප්‍රදානය (2020), ග්‍රන්ථ සමීක්ෂණය - අවසන් වටය, සමීක්ෂණ පත්‍රිකාව

⁴⁹ මෙම ලිපිය ලියැවෙන අවස්ථාව වන විට රජන පුස්තක, විද්‍යෝදය, ගොඩගේ සම්මාන යන සාහිත්‍ය උත්සව පවත්වා අවසන් වුව ද රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උත්සවය පවත්වා නොමැති බව සැලකිය යුතු වේ. එම සම්මාන උත්සවවල දී රජන පුස්තක සම්මානය අනුරසිරි හෙට්ටිගේගේ 'මැරින් ඩිරයිච්' කෘතියට හිමි වූ අතර සෙසු සම්මාන එරික් ඉලයප්පාරච්චිගේ 'විග්‍රාමික පෙම්වතිය' කෘතියට හිමි විය. (මෙම ලිපිය පළ වන අවස්ථාව වන විට රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය 'සිතුවමෙන් තෙරපූ කිඳුරෙක්' කෘතිය සඳහා පිරිනැමෙන බව නිවේදනය කර තිබිණ.)

රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ප්‍රදානෝත්සව සමරු කලාපය (2014), සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව.

(<https://noolaham.net/project/816/81558/81558.pdf>)

JOURNAL OF THE FACULTY OF HUMANITIES - 28